

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Catharina Vir. & Vid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

S. CATHARINA VIRGO
ET VIDVA FLORVIT
ANNO CHRISTI

1381.

VRBANO VI. Pontifice.

VENCESLAO Imperatore.

ALBERTO Rege.

ENERABILIS à Deo dilecta Catharina Patre Vlphone ^{Eius parentes.}
viro Nobili & matre Birgitta quam omnis celebrat Eccle-
sia in hanc lucem edita est, Quæ cum adhuc in cunis ver- ^{Infans lasciuia}
saretur futuræ sanctitatis eius inditia non obscura diuini- ^{nutricis vbera}
tus ostensa sunt. Nam adhibita per matrem nutricis vbe- ^{sugere recusat.}

ra sugere noluit lasciuia & vitæ eius turpitudine vt postea coniectum
fuit absteritta. Porro sanctæ matris suæ & aliarum pudicarum mulie-
rum vbera citra horrorem fugebat, ab incontinentibus fœminis cum
lachrimis & vagitu prorsus abhorrebat. Postquam autem ablaçtata est
sancta mater eius tradidit illam religiose instituendam Abbatisæ Risa- ^{Traditur cui-}
bergenfi cuius erat spectata vitæ integritas. Accidit interea vt Abbatisa ^{dam Abbatisa}
nocturnas preces Deo offerente puellam Catharinam dormientem, ma- ^{instituenda.}
lus Dæmon sumpta bouis cornupetæ specie è lectulo cornibus excu-
teret & semiuiuam prosterneret in pauimentum. Edente illa gemitus
miserabiles repente accurrit Abbatisa semiuiuam in suo reponit sinu:
apparet illi etiam teterrimus Dæmon, & ô quam libens inquit illam ^{Dæmoni in-}
præfocassem nisi fuisset à Deo repressa facultas. Cum septimum ætatis ^{sestus.}
annum ageret persuasa à puellis coætaneis quadam vice cum illis cœ-
pit pupparum ludo operam dare. Sed quia ad maiora à Domino para-
batur, illam tantillæ ætatis puerilem vanitatem non passus est abire im-
punitam, ne animum eius tales ineptiæ vt plerumque solent, dissolue-
rent.

Permisit igitur vt proxima nocte valde infestos sentiret Dæmo-
nes: videbat enim in lomnis multos impuros spiritus in pupparum spe-
cie ad suum venire cubiculum. Cumque ad eam accessissent è lectulo
extractam atrociter flagellarunt ita vt toto corpore liuida cerneretur. ^{Caditur à Dæ-}
Mox igitur huiusmodi ludis & vanitatibus longum valere iussis, dein- ^{monibus.}
ceps se nullis prorsus ludentibus miscuit: imo contra illius ætatis inge-
nium quandam præ se morum ferebat maturitatem.

Vbi ad nobiles peruenit annos voluit pater vt maritum quæreretur.

K 2 Illa

Nubit Eghardo quem ad votum castitatis inducit.

Exemplum matris proponit.

Carnem edomat.

Frugalitatis virtus utilisima.

Coniugii vera felicitas.

Superstitionis S. Cathar. insinuat.

Carolus eam cum viro obiurgat in castum.

Animi demissio in illa.

Illam cum paternę voluntati reluctari non auderet multa in Deum & Christi sanctissimam matrem seruandę integritatis fiducia nixa non omnino recusauit. Nupsit ergo viro pręnobili Eghardo, sed ita nupsit vt ipsum quoque sponsum ad nuncupandum Deo castitatis votum diuina impellente gratia adduxerit. Ambo igitur continentiam interposito iureiurando Christo consecrarunt, & deinceps in Domino castissime pariter degentes sub pompa sæculari sancta quadam calliditate hosti pudicię illuserunt, nam ne caro insolesceret cum qua nobis est bellum intestinum quando sanctis precibus genu flexionibus & vigiliis defessi quieti se dabant supra pauimentum cubiculi locis distinctis aliquo strato panno vno sub capite ceruicali contenti cubarunt, eam toto anno etiam hyeme somni capiendi seruauerunt consuetudinem. Solebat vero Sancta Catharina castissimo coniugi suo crebro referre virtutum exercitia & asperere viuendi rationem, quam ipsa in sanctissima matre sua Birgitta partim viderat, partim ab aliis didicerat, vt ipsi quoque huiusmodi sanctis exercitiis insisterent. Porro vt carnem in seruitutem redigerent vigiliis & precibus etiam ieiunia adiungebant: Christique amore non modo sibi ab eis vitis, verum etiam à plebisque licitis temperauit. Nouerant enim quanta sit frugalitatis virtus; quippe quę vitam producat, castitatem tueatur, Deum conciliet, profiget Dæmones, illustret intellectum, animum confirmet, vitia expugnet, carnem edomet, Diuini amoris gratiam in hominis pectus inuehat. Felix plane horum coniugium quod non fœda carnis libido, sed sincera in Christo dilectio copulauerat. Et coram Deo quidem instar liliorum suauiter redolebant fragrantia castitatis: porro inter proximos virtutum exempla & gratiam bonę famę ac optimę existimationis odorem expirabant. Erant vero in eorum familia homines vitę spiritualis omnino rudes, qui quod non saperent ea quę sunt spiritus facile pietatis studiosissimam heram Catharinam superstitionis apud Carolum ipsius germanum insinularunt.

Iis delatoribus aure assensuque præbito statuit dictorum veritatem experimento cognoscere. Clam igitur in eorum cubiculum ingressus vtrumque coniugum seorsim lanceis iisque asperis indutum vestibibus sprete lecti mollitię humi cubare deprehendit. Quod cum ipsi mouisset stomachum coniuges illos sanctissimos tanquam fatuos & supersticiosos obiurgauit, minime tamen effecit vt vllis vel reprehensionibus vel obtreccionibus vel irrisionibus à continentię & abstinentię studiis retraherentur.

Sed quia carnis continentia sola non sufficit nisi etiam animus sit impollutus & à superbię fatore alienus: Venerabilis ancilla Christi Catherina

Catherina demissionem animi & sui contemptum firmissimum suæ pudicitia præsidium adhibuit. Et vero quæ antiquitus in iis Regnis vestitum simplicitas viguerat cepit tunc maxime apud nobiles in fastum pompamque vergere. Quam in re nihil de suo statu humilitateque Sanct. Virgo remisit contenta prisca patriæ consuetudine nullis artibus adduci potuit ut ad sectandum luxum vestium animum aduerteret. Unde id factum quod eius exemplo multæ cognatæ & primariæ nobilitatis permotæ feminæ alioquin ad elegantiam cultus propensæ vanitate illa superfederint. In iis fuit fratria quæ licet initio Catherinæ monitis & moribus pertinaciter aduersata fuisset, nihilominus tamen postea vitam in melius commutauit. Cum enim in Calmariensi Vrbe in facello Deiparæ coram ipsius effigie ambæ orarent pariter & somno aliquantum indulgerent, illa Caroli correpta vxor videre sibi visa est Diuam Virginem aduentantem, Catherinam quidem comi & blando vultu aspexisse, in se vero in primis toruos coniecisse oculos; postmodum vultum penitus auertisse. Itaque multum anxia cum quid consilii caperet nesciret, voce flebili Dei matrem compellare orsa: Cur me, inquit, adeo indignabunda despicias Domina mea? faciem condis? cur te oculis meis subducis? Cui illa respondit. *Etiā me rogas; quæ ita surdis auribus consilia mihi dilectæ Catherinæ excipis ut illis morem gerere abnuas? Si tu eius exemplo & monitis habitum moresque tuos correxeris à me quoque blandiorem obtutum mereri poteris.* Illa ad se reuerla rerum visarum & auditarum non immemor illico fastuosos vestium repudiatis ornamentis ad sanctæ Catherinæ exempla se composuit. Id ut vidit maritus eius Carolus qui adhuc totus erat fluxæ pompæ deditus his turbato animo verbis sororem suam Catherinam incescit. Non fat erat ut te nobis monacham exhiberes nisi meam quoque Coniugem tui sequacem efficeret & omnibus videndam propinaces. At sancta virgo exprobrationes & insultationes æquo ferebat animo: Porro ob recte facta & præsertim obseruatam in matrimonio virginalem pudicitiam laudari se adeo moleste ferebat ut id non solum testaretur lachrimis, verum etiam talium secretorum obsecraret conscios, ne quicquam in posterum huiusmodi publicarent.

Non multum intercepti temporis ab initio coniugio cum pater eius Dominus Vlpho Gudmarson in senectute bona diem in Claustro Aluastrano religiose clausisset, ibidem honorifice tumulatus. Sancta Brigitta coniunx eius cœlesti monito Romam peregre profectionem adornabat, sollicita interim de fidei suæ peregrinationis socia, quæ ipsi in negotijs arduis opportune opi esset, à CHRISTO iussa est bono

Abiicit pompas vestes.

Eius exemplo multæ famina nobiles proficiunt.

Non fert se laudari.

Obitus Patris eius.

*Incredibili Ro-
mam adeundi
desiderio ardet.*

esse animo se ipsi fidam itineris comitem & optatam laborum sociam, quam etiam peculiari sua fauoris gratia esset praeuenturus pollicente. Itaque cum iam quinquennium fere praeerisset postquam Sancta Brigitta è Suedia Romam venerat incredibili Romam adeundi desiderio ardere coepit Catharina filia eius. Nec latebant Eghardum eius suspiria immensa causamque rei insolitae ex ea sciscitante quid agigaret animo, Catharina non reticuit. Ille vero sciens animi eius constantiam eam diuinitus perurgeri recte arbitratus eius pio proposito, licet tenerrime illam diligeret, non est ausus obniti. At nihilominus veritus nequid foeminae tanti decoris & florentis aetatis (annum enim decimum octauum necdum exegerat) in tam longinqua profectione aduersi accideret, non ilico eius voluntati morem gessit. Victus tandem illius precibus & religionis metu, sumptus itineri necessarios idoneosque comites instruxit.

*Frater propo-
situm eius impe-
dire conatur.*

*Ab auunculo
obfirmatur
animus.*

Iam nihil nisi è patria excessus expectabatur, & ecce Carolus Catharinae frater ira percitus minas atroces intentat Eghardo si permittat sororem ipsius ire peregre. Commodum tum domo aberat Eghardus & litterae Caroli in manus Catharinae venere quae suspicata quod erat litteras pro confidentia resignans, legit, minasque fratris ad auunculum suum Israelem virum potentem multaque in DEVM pietate & prudentia insignem retulit. Is iubet eam ob fratris minas à proposito non discedere, promittit se iram illius facile sedaturum. Addidit verbis humanissimis etiam munera ut maturius proficisceretur. Mox igitur se dat itineri cum Domino Gostauo Thunasson Marscalco Suediae & alijs duabus Suediae nobilibus matronis.

*Catherina Ro-
mam venit.*

Mari non sine multa difficultate transmissa per Germaniam iter habuere in Italiam, atque tandem Augusto mense Romam Catharina peruenit. Agebat tum sancta mater eius Bononiae quo Christus eam cuiusdam Abbatis & fratrum eius admonendorum causa direxerat. Erat cum illa D. Petrus Olaus pater eius spiritualis & pauci è familia. Huius profectionis ignara Catharina matrem diebus octo anxie Romae quaesivit. Interim D. Petrus Olaus inurgeri coepit quibusdam inuictis animi stimulis ut Romam rediret. Assensit licet inuita Sancta Brigitta & ille celerrime proficiscens. Vbi Romam venit in aede Sancti Petri Catharinam comitesque eius offendit: quam cum humanissime salutasset eius causa reditum se maturare in urbem fuisse compulsum nihil dubitauit, sequenti die cum illa & socijs eius ad matrem est profectus. Omnes à Bononiensi Abbate qui Sanctae Brigittae sanctis exhortationibus iam ad meliorem se frugem receperat honorifice accepti sunt.

sunt. Sed post dies paucos hortante matre Catharina cum suis Ro-
mam reuifit, & cum multa pietatis fignificatione frequentare ftatio-
nes & limina fanctorum inuifere cœpit. Deinde exactis Romæ ali-
quot feptimanis in patriam reuifere conftituit, cumque iam ad iter ac-
cincta eſſet mater ex illa percunctata eſt vellet ne cum ipſa Romæ ma-
nere & CHRISTI cauſa labores & aduerſa quæque perpeti. Tum il-
la tota inflammata ſpiritu reſpondit, ſe non modo patriam, cognat-
os, amicos, diuitias & delicias, ſed ipſum quoque Eghardum quem
vita ſua chariorem haberet pro CHRISTI voluntate & amore liben-
ti animo relicturam. Vbi igitur conſenſit matri, Chriſtus ei reuela-
uit illam ipſam eſſe fidelem adiutricem quam ei quondam promiſiſ-
ſet. Adiecit etiam ſe illam multis aucturum gratiæ muneribus. Et
certe ab eo tempore quo reſoluto animo ſignificauit ſe cum matre
permanſuram mirabilis ipſi à Deo collata eſt eloquentia ita vt etiam a-
pud Principes & eruditos viros de ſcripturis diuinis præclare diſſere-
ret. Atque ipſe etiam Romanus Pontifex Vrbanus VI. cum aliquan-
do coram ipſo & Cardinalibus verba faceret uſque adeo eius miratus
eſt ſapientiam, vt ei familiariter diceret. Reuera filia tu bibiſti de lacte
matris tuæ.

*Roma ſacra lo-
ca inuiſit.*

*Eloquentia &
ſapientia eius.*

Porro autem non diu poſt horrere non nihil cœpit inſolitum vi-
uendi modum & memor libertatis priſtinæ multum anxia rogauit ma-
trem vt liceret ipſi redire in Suediam. Senſit ſancta mater eius tartarei
hoſtis fraudulentum impulſu id fieri & diſſimulans ad CHRISTVM ſe
conuerſit precibus ei negotium commendans; à quo reuelatione ac-
cepit obijſſe Eghardum maritum filiæ quam etiam comraoneri præce-
pit ne deinceps matrem defereret. Hoc vt illa percepit ſubmiſit ſe
quidem humiliter diuinæ voluntati nec tamen ceſſabat tortuoſus ſer-
pens ei ob animi oculos repræſentare natalis ſoli delicias, & licet eas
ratione & voluntate reſpueret, tamen cum ei eſſent permoleſtæ &
importunæ ſatanæ vexationes à matre ſibi petijt rurfus adhiberi re-
medium. At illa quæ iam eiufmodi inſultus victrix ſuperaffet oppor-
tunum filię carnali adhuc affectione laboranti remedium adinuenit,
moleſtum ſane carni & ſanguini ſed à quo ipſa quoque Catharina non
omnino abhorreret. Curauit enim eam aliquoties virgis cedi donec o-
mnis illa ſathanę machinatio inſtar fumi euauit. Non enim potuit ſu-
perbus Dæmon tantam ferre humilitatem, ſed tanquam ipſe eſſet fla-
gellatus impatiens ignominię aufugit. Per id tempus Romanus Ponti-
fex Auinione reſidebat, præbuit ea res improbis multis occaſionem
prædas agendi Romę & multa contra fas attentandi adeo, vt pere-
grini & tenuioris fortis homines illorum audacia & importunitate abſ-
K 4 terri

*Tentatur à Sa-
tana.*

Rursus eam
tentat hostis.

Visio illius.

Promittit obe-
dientiam Con-
fessario.

territi ad promouendam indulgentiarum gratiam stationes obire ne vnquam auderent. Quod periculum maxime ætate ac formæ elegantia præstantibus fœminis impendebat. Quæ res in causa fuit vt etiam S. Brigitta Catherinæ filiæ interdiceret ne sine frequenti comitatu sacra loca inuiferet. Itaque matre cum suo confessario ad stationes & indulgentias abeunte, illa dies non paucos cum suis ancillis hæsit domi. Adest rursus Sathan & acerbis in eius animum cœpit cogitationes immittens tanquam alijs suarum animarum lucra captantibus ipsa instar bruti animantis ab omnibus spiritualibus bonis arceretur. Addebat his eius cognatos fratres & sorores in patria cum summa tranquillitate Deo seruire, ipsam vero miseram ducere vitam: præstare igitur ne in lucem quidem editam fuisse quam id genus inertem vitam viuere. Erat hæc sanctæ virgini permolesta tentatio adeoque eam mæore & perturbatione impleuerat, vt matri postquam reuerterat quid sibi sinistri accidisset, sciscitanti nequidem loqui se posse responderit. Et certe iam plane instar cadaueris facies eius expalluerat & oculi introrsum acti. In tantum ei molestus erat Dæmon id genus importunissimis ingerendis cogitationibus. Cæterum nocte proxima in somnis visa sibi est videre totum mundum quasi inflammatum, seque in medio ignis positam, in parua quadam planicie desperandam posset ne ab illis flammis eripi: tum vero comparente Beatissima Maria virgine, se his illam verbis deprecantem: *Adiuua me charissima Domina mea: Illam vero respondentem audire: Et quæ te possum ratione iuuare quæ adeo intempestiuo patriæ teneris desiderio, oblita sponsonis tuæ neque Deo, neque mihi, neque matri tuæ, neque patri spirituali satis obsequens;* Cum vero damnata inconstantia sua, offerret se illi promptam ad omnia exequenda quæcunque Dei mater mandaret, demum hanc subiungentem: *Obedias igitur matri tuæ, & patri spirituali te facilem exhibe.* Expergefacta inde Catherina matrem cum omni humilitate celeriter adiit. Veniam suæ leuitatis petijt promisitque se deinceps ad mortem vsque libenter in exilio cum ipsa perstituram.

Volens igitur Sancta Brigitta eius salutis tutius consulere ne fortassis materna indulgentia remissius ageret, Dominum Petrum Confessarium suum virum sanctissimum & multiplici sancti spiritus charismate cumulatam, multis eo adegit precibus, vt Catherinam filiam suam obedientiam ipsi polliceri pateretur, Et fecit id tunc Catharina, adeoque præstitit quod promiserat, vt nihil omnino absque illius permissu facere voluerit. Munita igitur sanctæ obedientie virtute, quam non ignorabat nihil non posse promereri apud Deum, spiritualis exercitii militiam accuratius complexa fuit, & corpori suo subiugando fræna castitatis

castitatis arctius adhibuit, nequa ratione in lethiferæ voluptatis consensum prolaberetur. Nam tametsi etiam in matrimonio existens virgo integra permansisset, non poterat tamen non timere ætati lubricæ præsertim cum probe sciret, quid fraudis iuuentuti ipsius malitiosus veterator struere posset. Posuit igitur Deum altissimum refugium suum, illum obnixè deprecans, ut vires contra insidias inimici sufficeret. Cumque sabbato quodam sacram esset sumptura Eucharistiam, ipso sacerdote audiente ita fere precabatur: Redemptor piissime qui hoc *Eius precatio.* corpus de virgine intemerata accepisti, & in cruce atrocissime nostri causa distendi voluisti, Obsecro te indigna peccatrix, ne me sinas villo contemneri peccato. Et quia militem egregium in hac vita mortali habui custodem pudoris mei, illo iam vita functo alium mihi ad discere volo sanctum Sebastianum, militem cum primis strenuum & martyrem tuum sanctissimum, eiusque oro ut me curæ committere digneris. Hæc & alia ut dixit, sacram accepit Eucharistiam tantaque precum eius fuit efficacia ut deinceps à multis periculis non sine miraculo eam constet præservatam fuisse. Vixit autem sub matris cura haud secus atque in Monasterio habuitque Confessarium Diuum Petrum Olavum cuius salutaribus consilijs prompte se accommodabat. Matris quoque vitam & mores ob oculos statuebat, didicitque ab ea certis temporibus arctioribus frenis cohibere linguam, non ignara, quanta bona ex silentio, quam innumera mala ex loquacitate promanent. Cum ab alijs interrogaretur, pauca & rationi consentanea respondebat: Porro de ijs quæ pertinent ad implendam Dei voluntatem & ad eius exequenda præcepta coram omnibus præsertim inopibus & peregrinis humiliter quidem, sed tamen copiose diserebat observans illud sapientis cuiusdam. *Omnis enarratio tua sit in præceptis altissimi.* Romæ de- *Ecclesiæ.* gens pauperes & peregrinos humaniter fouebat, permultos è patria eo *Eius humanitas erga pauperes & peregrinos.* aduentantes tum eleemosynis, tum suavi & familiari sermone recreabat, hortans eos ad patientiam & Christi IESU amorem, crebro id inculcans ut assidue memores essent acerbissimæ passionis eius & à Dei præceptis nequaquam deflecterent. In iis vnus erat pauper & peregrinus quem crebro ad se accire solebat, prælegens ei aliquid ex sacris Evangeliiis siue de vitis sanctorum, Diuina quoque præcepta ei exponens & ad vitanda septem illa mortifera peccata summopere illum exhortans. Is postea cum ea reuersus in patriam in monasterio Vasthenesi frater conuersus ut vocant factus bonam Christo militiam militauit, multaue laude digna de eius sanctitate fratribus referre consuevit.

Cum adhuc Romæ ageret viuentem matrem etiam in ætate iuuenili *In iuuentute moribus maturam se exhibet.* (puta annos habens non amplius viginti) morum fuit grauitate spectabilis

Multi eam co-
nantur sibi ad-
sciscere coniu-
gem.

bilis & sensus canos præ se ferens. Accedebat eo corporis elegancia quæ omnium oculis amabilem reddebat adeo, vt non pauci magnates illam optarent habere coniugem animumque illi suum tum per se ipsos tum per alios aperirent verbis amplissima munera adnecterent. At illa constanter omnibus respondit se Christo perpetuam vouisse continentiam, nec dignum esse vt eius consecrata thalamo vel cogitaret de mortalis viri thoro. Dolebant illi nihil se potuisse blandis efficere pollicitationibus, itaque ad minas & vim inferendam conuertebantur, ponebant insidias in vijs publicis vt eam vel inuitam rapere possent. Accidit tum temporis vt matre eius alijs occupata cum multis Nobilibus Romanæ Urbis matronis ad sanctum Sebastianum extra muros indulgentias promerendi gratia se conferret. Et ecce Comes quidam cum magna hominum caterua in syluis abditus vt certo Catharinam illac transituram cognouit suos esse paratos illam ad capiendam iussit. Et illi quidem iuxta quam conuenerant è suis proruerunt latibulis. cæterum ex improviso oblatus cerui cupidine prædæ acriter intenti Catharinam liberi cum cæteris matronis pergere ad Urbem vel inuiti permiserunt. Viderat in spiritu S. Brigitta filia suæ periculum & euasione, reduci que velut aui ex insidijs aucupis elapsæ, Dei protectione tantamque felicitatem gratulabatur, Ex illo tempore palam ad stationes non concessit, sed contenta vicinum domui suæ ad id esse templum, raro in plateis videri voluit. Non tamen etiam extra Urbis mœnia religionis ergo proficisci dubitauit, quoties mater eius Diuinis edocta reuelationibus, id voluisset. Itaque quandoque instante Solennitate S. Laurentii mater eius dixit illi: *Cras Deo fauente ad S. Laurentium simul gradiemur.* Cumque illa responderet vereri se ne ab illo Comite vi raperetur, subiicit mater: *Confido in Domino IESV nos eius misericordia & Diui patrocínio ab omni periculo immunes fore.* Ipsi vero D. Laurentii feriis cum se S. Crucis signo munissent & sancto Martyri commendassent, abeunt ad eius Ecclesiam. Porro Comes latitabat quidem illic suis cum satellitibus: sed Diuinitus cæcitate percussus tandem ad S. Laurentii ædem perductus, prostrauit se coram illis veniamque obnixè petens promisit se nihil eiulmodi deinceps attentaturum, imo eas pro viribus defensurum & modis omnibus eis gratificaturum. Tum vero illis Dominum pro eo deprecantibus illico visum recepit, atque deinceps multa eas reuerentia multisque beneficiis profecutus est: ipsumque miraculum coram Urbano Romano Pontifice & eius Cardinalibus enarrauit.

Comes eam
rapturus sit cæ-
cus, & recipit
lumen.

Multis sane modis antiquus serpens per suos emissarios eius Deo consecratam sæpe oppugnavit castitatem. Iussu quodam tempore Diuinitus mater eius Assisium & Ecclesiam quæ de portiuncula dicitur inuifere.

inuifere. Vna etiam Dominus proficifci voluit Catharinam filiam, promittens se à cunctis ipfas infecti demonis machinamentis erepturum & in itinere ab omni periculo feruaturum immunes. Abeunt igitur Affisium nec defunt comites. In ipfo autem itinere cum die quodam hospitium commodum nocte impendente attingere non possent, ad quandam peruenerunt pauperem cauponullam, & ægre à caupone admiffæ inter angustas eius tugurii latebras, vt ab imbribus & niue corpora vtunque tuerentur, sese condiderunt. Ecce autem nocte media, ^{Patitur latrones infectos.} multi eo latrones accurrunt, accendunt ignem, vultus omnium inspicunt, & capti pulchritudine Catharinæ obscenos sermones iactant, ei-que vim afferre constituunt. Quibus tum illa pudica mens correpta fuerit angoribus quis explicet? Iam omne aberat humanum præsidium, vnum solum supererat, vt precibus Domini misericordiam implorarent. Quod cum ex imo animi affectu facerent: exauditur mox sonitus tanquam aduentantis magni cuiusdam exercitus, armorumque strepitus, voces item variæ clamantium & hortantium comites ad capiendos illos perditos latrones. Quibus illi mirabiliter consternati fugam dederunt, nec ausi eo fuere ea nocte reuerti. Manè vero Sancta Birgita cum filia & reliquis comitibus susceptum prosequitur iter. Ibi rursus adfunt scelerati homines, vt quod nocte efficere nequiuierant, clara luce designarent, tuamque explerent libidinem. Et illi quidem viam ab vtraque parte obsederant, sed percussi cæcitate eas confusas Deo illac secure transeuntes videre nequiuierunt. Ita ergo diuina fratre protectione Affisium peruenerunt, vbi Diuinis cum essent recreatæ consolationibus, Romam denuo reuerse sunt.

Cernens autem Catharina tam euidentia erga se Diuinæ bonitatis indicia vt præpotenti Deo posset magis magisque placere, virtutum cæterarum fundamentum puta sanctam humilitatem vsque adeo sectata est, vt non modo sibi ipsi vilesceret sed veller etiam ab alijs vilis haberi & nihili pendii. Et quamuis eius præclara extarent vitæ merita nequaquam tamen ab alijs sibi sanctitatem voluit attribui, sed potius non alio quam peccatricis haberi loco. Ab illa vero interna animi submissio- ^{S. Catharina eximia humilitas.} ne proficifcebatur exterior illa sui abiectio atque humiliatio, verbis & corporis habitu cunctisque actionibus declarata. Nec ferre æquo poterat animo vt à quoquam laudaretur, laudem omnem suorum recte factorum illi trāscribi satagens quem sciebat bona omnia in nobis efficere & operari. Charitate quoque in Deum fuit eximia & vt omittamus eam ab infantia preces horarias Diu. Virginis, Septem Psalmos quos poenitentiales vocant, multaue alia quotidie priusquam se quieti daret, ^{Precibus diuissime incum- bit.} expedire solitam fuisse, diebus singulis continenter horas quatuor humigeni-

humigenibus defixa, manibus pectori tundendo admotis, lacrymis vbertim manantibus Dominicæ passionis memoriæ impendebat, totamque se eidem Domino in holocaustum consecrabat. Denique nocturnis ac diuturnis fessâ laboribus somno membra permisit sed non valde diuturno. Nam semper admodum mane surgens redibat ad preces in silentio quotidianum Deo sacrificium impendens; nec ante meridiem nisi vrgeret necessitas à sanctis occupationibus desisteat. Orauit quodam tempore Romæ ante aram S. Ioannis Euangelistæ in æde maiori D. Petri apparuitque illi femina peregrina alba induta veste, præcinctâ balteo, album ferens in capite velamen & pallio atro operta.

*Anima vxoris
Caroli apparet
ei & petit pro
se orari.*

Accessit autem celeriter ad virginem salutansque eam nominatim, supplex rogauit vt pro anima Noricæ Deum deprecaretur. Sciscitante autem Catherina cuius esset respondit se Suedam esse vxoremque fratris eius Caroli obiisse. Tum virgo vt ædes matris suæ adiret rogauit, Illa vero id sibi licere negauit, porro breui ipsas habituras non parum subsidii patria affirmat. Noricam enim eis auream capitis sui coronam legasse iterumque repetebat vt fideliter pro anima illius precarentur, sicque disparuit. Admirans autem Catharina rogabat ancillas quonam abiisset matrona illa, Responderunt illæ se quidem audiuisse vocem cum ipsa loquentis sed neminem vidisse. Stupens igitur, matri suæ rem indicauit cui oranti reuelatum fuit, migrasse è corpore Gudham Vxorem Caroli eiusque animam petendæ opis causa filia apparuisse. Non multo post venit è Suecia Ingeualdus Amundsson familiaris Catharinæ qui ei & obitum indicauit Gudhæ & Coronam attulit auream quam pro more patriæ in capite ferre solebat, Erat enim ex nobiliori Noricorum stemmate orta. Fuit autem tanti precii corona illa vt ad totius anni victum Sanctæ Brigittæ & filia Catharinæ totique earum familiæ suffecerit. Solebat vero Catharina Domino preces oblatura locum secretum expetere vt cor suum Domino tanto liberius posset effundere.

*Iob. 13.
S. Brigittæ pietas
erga mor-
bis afflictos.*

Fuit sane tanta erga proximos præsertim inopes & ægros beneuolentia & commiseratione vt ipsa quoque illud merito usurpare posset Sanct. Iob. Ab infantia mea creuit mecum miseratio. Solebat enim sanctissima eius mater adhuc tenellam secum ad domos hospitales & nosocomia ducere, & illic ipsa inspectante miserorum plagas, vulnera & vlcera sine horrore suis manibus amanter contrectare: multa quoque eis conferre beneficia & blandis eos sermonibus consolari: vt filia eius exemplo disceret per omnem ætatem eis similia impendere humanitatis officia. Erant quidem nonnulli qui piam matrem reprehenderent, quod filiolas suas teneras ad id genus loca perduceret, veritate quid

ne quid eis aduersi ex fatore accideret; at illa respondit ea causa se id facere, vt filia Christo in persona morbidorum & egenorum seruire discerent.

Et certe filia eius Catharinae materna tum dicta tum exempla ad eo pectus penetrauerant, vt erga pauperes & afflictos summa semper afficeretur misericordia eosque tum sermonibus tum beneficiis liberaliter confoueret. Solebat vero etiam clam noctibus matri in duro paupimento cubanti tegmen capitis sui supponere dolens venerabilem Dominam tam duriter se habere. Et quia animi deuotionem vel maxime ^{Prauas cupiditates abominatur.} impediunt, mundi & carnis desideria, ea tanquam virus pestiferum summo opere conata est, profligare, vt posset pro modulo suo Christo conformari qui cum Diues esset propter nos egenus factus est, humiliavit semetipsum: paupertatem & abiectiorem viuendi rationem vltro complexa est, mundique calcatis diuitiis, voluptatibus & pompis, imo ipsa quoque propriae voluntatis abdicata libertate, alteri se per obedientiam subiecit, & exilium posthabitis amicorum solatiis ipsa patria charius habuit, vt posset dilectissimo Domino tuo & rebus coelestibus animi intentionem liberius affigere. Hanc vero eius voluntariam sui abiectionem munificus ille castarum mentium Sponsus CHRISTVS IESVS etiam in hac vita in gloriam commutauit. Nam cum aliquando quaedam nobiliores matronae peterent a matre eius vt permetteret ei cum ipsis animi causa in suburbana egredi, idque obillarum insignem probitatem mater annueret, vbi ad vinearum macerias ventum fuit, viderentque matronae botros vltra macerias propendere rogabant S. Catharinam, vt illos botros illis decerperet. Erat enim procera corporis statura praeter alias egregias dotes quae eam cunctis reddebat amabilem.

Illam vero studio paupertatis iam manicas habebat attritas & pan- ^{Viles manicae apparent purpureae.} nosas, neque verebatur, apud tantas matronas vilis & inops videri. Itaque brachia, vt uas carperet extendit, & ecce matronae illae videre sibi visae sunt brachia eius purpura magni precii cooperta. Accedunt igitur praeter multa admiratione tangunt singulae cernuntque manicas insigni purpura rutilantes, aiuntque ad eam. Quis vnquam crederet Domina Catharina tanti precii vestibus uti te voluisse? ignorabant enim Christum sponsam suam cohonestasse. Hoc miraculum non solum familia, verum etiam ipse felicitis recordationis M. Petrus qui ipsi a sacris confessionibus fuit, & omni exceptione maior omni asseueratione testabatur.

Decubuit quandoque graui morbo affecta sancta Virgo matre adhuc Romae degente, a qua petiit filiam inuisendi copiam quidam Nobilis

*Paupertas eius
à Christo coho-
nestatur.*

bilis Baro Ludouicus, nomine. Erubuit vero familia quod vir tantus ad eam vili lectulo deposita esset accessurus. Erat enim lectulus stramineus, ad caput ceruical per exiguum, porro operimentum leuidentse & vetustum nullius pene valoris. Sed DOMINVS IESVS qui sua inopia seruorum suorum voluntariam paupertatem maxime illustrem reddit non defuit sponsæ suæ. Cum enim potens ille & opulentus vir multis stipatus ad eam accessisset, videbatur illi lectulus illius aureis & purpureis opertus stragulis, quibus ille obstupefactus conuersus ad suos Hæ, inquit, Domine pauperes ab omnibus putantur, siquidem saepe ob res necessarias coemendas pecuniam mutuo querunt. At ecce tanti precij purpura tantusque apparatus aliter se rem habere demonstrat: si vere premerentur inopia nullum hic adeo materia insignis haberet locum emptores facile habitura. Non perpendebat bonus Comes adeo lectum illum cælestem opera sponsi adornatum fuisse cuius amore sponsa quam inuisebat vltro extremæ se necessitati subdidisset.

*Iniurijs beni-
gna.*

Inter alias virtutes quarum celebri opinione apud omnes mirifice inclaruit erga domesticos & qui eam iniuria afficerent, sancta virgo egregiam semper animi patientiam declarabat, accurate enim secum expendebat, quicquid à nobis bene geritur id facile redigi in nihilum si sit animus patientia destitutus. Ut igitur solent odores cum latius spargi cum attritu commouentur, ita illa iniurijs & insectationibus vexata præcipuam exhibebat patientiam, haud aliter diligens eos à quibus offensa fuisset, quam si eam beneficio affecissent. Vtrum autem vera quis sit humilitate præditus tum capi potest experimentum, cum laceffitur iniuria, quam si placide tulerit, mitis, sin fecus, asperi nomen meretur. Præclarum sane huius Venerabilis Virginis testimonium reddidit relligiosa Deoque sacrata Virgo Margaretha Caroli fratris eius filia, quæ cum quinquennio ei inseruisset affirmabat, se nullam vnquam impatientiæ vocem, imo ne signum quidem commoti animi in eos qui eam læsissent animaduertere potuisse.

*Cum matre peregre posita 25
annis vixit,
eam Hieroso-
lymam comi-
tata.*

*S. Mater eius
Romæ defun-
cta & huma-
ta.*

Annis viginti & quinque cum matre sua Romæ & quocumque illa profecta fuisset, permansit, cum illa loca sacra etiam disita atque adeo ipsum Domini sepulchrum Hierosolymis inuisens. Feruens nimirum Christi amor tantos facile superauit labores. Eandem in Vrbe sancta febre affectam non deseruit, sed omni quo potuit studio fouit & recreauit donec Romæ reuerteretur, Vbi ei Christus obitus ipsius diem & pleraque alia patefecit. Et illa quidē sanctissima Romæ defuncta est, ibidemque humata: sed post quinq; septimanas inde excedēs ipsius filia sacras eius secū reliquias

reliquias in Suediam asportauit. Interea temporis multa ad eam accedebant matronæ tum nobiles tum etiam è plebe sacras illas reliquias deuote veneraturæ, quas virgo sancta hortabatur, vt posthabitis mundi labentis illecebris ac pompis, cælestibus bonis ardentèr inhiarent. Et multi sane vtriusque sexus Nobiles eius sermonibus permoti ad meliorem sese frugem recipere.

Venit tandem cum sacro pignore Dantiscum in Prussiam, cum licentiam Crucigerorum exorbitantem aduertisset, libera voce, seuero vultu, efficacib. verbis peccata illorum reprehendit, terribiles minas eis impendentes diuinitus matri suæ reuelatas proposuit. Seruiebat illi tum Dauidicum: *Loquebar in testimoniis tuis in conspectu Principum & non confundebar.* Stupebant vero illi cum Diuina sapientia coniunctam virginis eloquentiam, nec potuit quisquam contradicere vera loquenti. Inde nauigio contendit Suediam versus, & stella duce quæ solis æmulabatur splendorem meridie perueniunt ad quandam Suediæ stationem, de qua nautæ ne cogitarunt quidem. Inde soluentes appellant ad Ostrogothiæ portum Sudercopensem. Vbi eorum aduentus innotuit, qui iam à multis expectabantur auidè innumera eis occurrit multitudo ex omni Nobilium, plebeiõrũ, Ecclesiasticorum & Cænobitarum Ordine, qui illos & sacras B. Brigittæ multorumque aliorum sanctorum reliquias quas matri & filiæ Cardinales, Regina Neapolitana, Barones, & Nobiles matronæ Romanæ compluresq; monasticæ vitæ professores pie donarunt, cum præcipua deuotione & gaudio vsque ad Monasterium Vasthenam deduxere. Venerat cum Sancta Catharina Petrus de Aluaastro Ordinis Cisterciensium Prior admodum venerabilis. Is à Sudercopia Vasthenas vsque in Vrbibus & pagis crebro sermonem ad populum confluentem habuit exponens quam mira Deus per illam fecisset, quantisque miraculis matrem eius sanctissimam Brigittam diuersis in regionibus illustrasset. Cum Lincopiam Sancta Catharina cum sacro pignore subiisset, Nicolaus sanctæ memoriæ eius Vrbis Episcopus obuiam ritu solenni cum Clero & cænobitis populo subsequente processit, pulsabantur campanæ, resonabant organa, laudes Deo decantabantur qui est mirabilis in sanctis suis & glorificat honorificantes se. Vbi ad maiorem ædem ventum est concione absoluta Episcopum, & Canonicos seorsim conuocat Catharina, sua negotia explicat, ipsum etiam antistitem inter alia cum multa reuerentia de quibusdam ieiunijs immoderatis admonet. De quo plura suo loco inferius. Tandem quarta feria intra octauas Apostolorum Petri & Pauli ad Vasthenensè Monasterium Sancta Catherina peruenit, & cum ingenti gaudio excepta est. Habita deinde collatione cum fratribus, ad sorores siue san-

Per filiam in Suediam asportata. Matronas inuisentes reliquias matri ad meliorem frugem perduxit.

Dantisçi Crucigerorum licentiam arguit.

Stella duce in Suediam nauigat. Sudercopiam appellit.

Pompa obuia Vasthenas vsq; S. reliquias perducit.

Petrus Prior Aluaastrensis sermonem ad populum in via facit.

Lincopensis Episcopus solenni pompa occurrit.

S. Catharina ad Lincop. Canonicos verba facit, & Episcopum admonet moderationis in ieiunando. Vasthenas perueniunt.

*Cænobio virgini-
um s. Cath.
includit, calg.
moderatur.
Obtreidatores
aliena fama
delestatur.
Virtutes in ea
relucentes.*

*Psalterium pre-
ter horarias
preces percur-
rebat.*

*Sorores officij
monebat.*

*Reliquia S. Bri-
gitte miraculis
coruscant.*

*Undique inui-
suntur.*

*Romam S. Ca-
th. mittitur a-
ctura de S. ma-
tris in Diuorum
album rela-
tione.*

*Inuisitatur à Ro-
mani.*

*Romani Baro-
nis sororem ad
vitæ solutioris
delestationem
miraculo ad-
ducit.*

ctimoniales ingressa est cum illis deinceps reliquam vitam traductura. Ab eo vero tempore curam illarum suscepit, & regulam saluatoris quam apud matrem tot annis didicerat, ipsis non minus sermone quam suo exemplo declarabat: multumq; ab illis abhorrebat fororibus quæ essent à sancta illarum professione alienæ. In primis autem linguas detestabatur, quæ alienæ famæ morsus venenatos infringunt, In ea omnes tum fratres tum sorores exempla totius honestatis & sanctimonie conspiciebant: feruorem in diuinis officiis, in rebus arduis fortitudinem, in aduersis patientiam suspiciebant. Post preces horarias cum vna è fororibus Psalterium percurrere solebat. Euocabat autem modo singulas, modo vniuersas sorores & ad regulæ obseruantiam humanissimè eas adhortabatur. Cæterum posteaquam reliquæ Beatissimæ Brigittæ in Valthenensi cænobio repositæ fuere, multis cœperunt coruscare miraculis; permultique ex diuersis regionibus eo confluxerunt, Deum laudantes in operibus admirandis quæ per famulæ suæ merita voluit patrari. Permouit ea res Regem & Regni proceres: & Catherinam precibus sollicitatam expediuerunt Romam, vt cum Pontifice de Sanctæ Brigittæ in Diuos relatione ageret. Fecit illa vt iussu fuit & Romam regressa omnium in Romana Curia animos negotio huic promouendo addictos comperit. Veniebant tum ad eam multi Nobiles eius preces expetentes memores pristinæ ipsius conuersationis. Erat tum temporis extra urbem vidua quædam Nobilis soror Latini Baronis Romani, vt licentia solutior ita moribus inuerecundior, admonita crebro à fratre suo Latino & viris alijs religiosis vt pudicitie detrimenta vel corrigeret vel penitus submoueret, non solum nihil mutata fuit, sed vt solent efferari irritati animi, multo etiam licentius voluptatibus fræna laxauit. Aegre tandem ab ea Latinus impetrauit vt Romæ cum ipso moraretur. Et eo quidem venit cum multo fastu, sed in tantam incidit egritudinem vt eius salus à medicis desperaretur. Tum frater eius per seipsum & alios pios homines de sororis animæ valetudine sollicitus multis laborabat, vt peccatorum suorum virus integrè per confessionem euomeret. Illa animo obdurato semper se satis esse confessam respondit. Rogauit igitur Latinus Sanctam Catharinam vellet miseram adire & ad veram prioris vitæ delestationem inuitare: plurimum enim de eius sanctitate sibi pollicebatur. Illa vt erat ad consolandos ægros semper propensa nihil detre-

ctauit.

Venit ad languidam, hortabatur vt vulnera suæ conscientie medico spiritali curanda detegeret, verum parieti visa loqui. Cernens ergo eius obstinatum animum orat circumstantes vt Deo preces pro salute mife-

te miseræ fundant, ipsa paululum digressa ingenua procumbit pro salute miseræ Deo supplicatura. Et ecce repente è Tiberi perspicue visus est emergere fumus quidam teterrimus figura orbiculari ingenti mole instar plaustrî fæno onusti. Is rursus elatus in æra ferebatur pendulus supra ædes ubi ægra magis animo quam corpore decumbebat, tantæque illic extitere tenebræ, ut alij ab aliis videri non possent. Magno autem imperu è cælo ruens illa fuligine nigrior moles solo tenus visa est opprimere domum proximam cubiculo, in quo misera iacebat. Ad cuius immanem horribilemque fragorem ægra ingenti timore correpta, Catharinam ad se vocat, promittit cum lachrymis se facturam quicquid à se postularet. Mox accersitur Confessarius ipsa eum summopere à quo prius tota abhorruebat expetente exacta omnium peccatorum ex homologesi posteraque luce sacramentis munita spiritum efflauit. Quotquot vero illic aderant eam gratiam moribundæ precibus Sanctæ Catharinæ fuisse impetratam fatebantur. Romæ matrona quædam Nobilis septies exanimem prolem fuerat enixa. Cernens vero se marito ea causa minus gratam cum iam iterum grauida esset, supplex adiit Sanctam Catharinam de cuius sanctitate nihil hæsitabat, eique suam exposuit calamitatem. At illa quædam ei sanctæ matris suæ reliquias dedit admonens ut usque ad partum illas secum deferret promittens etiam se parturienti adfuturam. Vbi pariendi sensit adesse tempus matrona virginem ad se aduocat, Illa celeriter accurrit adest laboranti nec cessat à precibus donec viuam est enixa puellam, quam etiam viuam voluit nominari. Tota vero vrbe eius rei fama diulgata est, & omnes non vulgaris miraculi loco habuere.

Prodigiū horribile.

Aliud miraculum quo puerpera toties abortum facere solita ope S. Cath. adiuta est.

Accidit etiam quandoque ut Catharina Romæ commorante Tiberis tantā existeret inundatio, ut Romani vrbs interitum pertimescerent. Iam enim pontem Lateranensem & Sancti Iacobi Monasterium, multaque adiacentia ædificia vnda obruerat. Itaque habito consilio aduolant ad Sanctam Catharinam, instantissimè orant ne grauentur cum ipsis ad ferocientem fluuium descendere suas preces illi oppositura. Illa vero fusis lachrymis indignitatem suam palam faciens quantumuis pio illi officio satisfacere detrectauit. Tum demum Romani vel inuitam domo exportatam sauientibus vndis obiecerunt. Mox ut illa pedibus aquas attigit confestim retrorsum abire nec amplius alueum suum superare sunt visæ. Hic stupere omnes immensamq; creatoris laudare potentiam qui mirabilia etiam in vndis operari sanctorum suorum ministerio dignatur. Huic spectaculo aderat S. memoriæ D. Petrus prior Ord. Cister, cuius supra mentio habita est, monuitque S. Catharinæ

Miraculum de Tiberis inundatione per S. Cath. repressa.

Neapolim mi-
racula mater-
na inquirat.

Quandam à
Demonio no-
cturno liberat.

Consilia salu-
bria impertit.

Neapoli Ro-
mam redit.

Gregorius XI.
moritur.

Vrbanus VI.
sufficitur.

S. Br. eius san-
ctitatis cōscius,
inter sanctos ce-
lebrandam cu-
rare cupidus.

Schisma impe-
dit.
Vitam & mi-
racula mater-
na Romæ reli-
quit.

therinæ domesticos vt recens heræ suæ miraculum memoriæ indelebili consignarent, siquidem tempus esset futurum quando & miraculorum ipsius monumenta & virtutum insignia quasi certissimæ sanctitatis tesserae in vulgus ire deberent. Cum autem sancta virgo profecta esset Neapolim illicque tempus perduceret colligendis annotandisque occupata miraculis, quæ per Sanctam Brigittam in vita & post obitum operari Dominus ibi dignatus est, fama sanctitatis eius quædam ex insignioribus excitata matrona illam conuenit, & quemadmodum filia eius orbata viro nocturno demonio infestaretur, non sine lachrymis confidenter exposuit, quod quidem ob communem verecundiam non erat ausa vel propinquis aperire. Quibus auditis Catharina vehementer vicem vtriusque miserata pro more tacite dicta semel salutatione Angelica saluberrimum eis consilium impertiit. Primo vt pure sua peccata confiterentur. Aiebat enim ob peccata in confessione celata plerumque id genus illusionis accidere, deinde vt nudis pedibus & absque lineis indutiis cum omni humilitate continuis octo diebus adirent templum S. Crucis, & obreuerentiam passionis Christi coram imagine ipsius è cruce pendens septies dominicam orationem & Angelicam salutationem pronunciarent. Addebat vero se quoque licet indignam ex commiseratione libenter pro ipsis Dominum Deum rogaturam. Fecerant illa domine quod iussæ fuerant, nec sine fructu, quippe die octauo ædes Catharinæ ingressæ & ad pedes eius prouolutæ, Deo immêlas agentes gratias iam ab illo se liberatas demonio sunt lassæ. His & id genus aliis magna sanctitatis existimatio conciliata est Sanctæ Catharinæ non modo Romæ & Neapoli, sed etiam in multis aliis Italiæ & Germaniæ regionibus, compluresque afflicti ad eam confugiebant, vt eius precibus consolationem obtinerent, nec sunt frustrati spe sua.

Expeditis Neapoli, quæ illic exequenda susceperat Catharina Romam rediit & vrgebat quidem matris suæ in Diuos relationem. Sed Pontifice Gregorio XI. morte intercepto non potuit ita facile rem ad effectum perducere. Itaque totum negotium ad Vrbanum VI. Pontificem Romanum deuolutum est. Nouerat is Pontifex Brigittam & cupiebat eius sanctitatis conscius eam sanctorum Catalogo adscribere, sed schismata tum recens ortum multaue alia eius conatus retardabant. Iam quinquennium Catharina Romæ egerat huius rei causa non sine magnis impendiis, sed cum videret ob schisma impendens spem nullam melioris successus ostendi, quæcunque ad obtinendam sanctæ matris suæ Canonizationem vt vocant facere videbantur puta vitam, & miracula eius cum fide di-

fide dignis testimonijs conscripta Romæ reliquit diuinæ prouidentia re tota commissa : impetrataque à summo Pontifice confirmatione regulæ Saluatoris & Priuilegijs quibusdam Monasterij Vastenensis ad suos redire constituit. Erat tum Romæ Cardinalis Eleasarus, qui à iuuentute sua multum Sanctam Brigittam tam viuentem quam vita defunctam dilexerat, quippe qui in vita recte instituenda eius semper consilijs se accommodauerat. Is Catharinæ quæcunque potuit in eius promouendis negotijs beneficia & auxilia humanissime præstitit illius vitæ sanctitate permotus. Romanus quoque Pontifex Urbanus VI. cum cæteris Cardinalibus singulari quadam beneuolentia eam profecutus litteras insuper Apostolicas ei obtulit saluum conductum ad loca omnia cuiéturas ad quæ accessura esset. quin & comitem magnæ ei autoritatis virum adhibuit, quiper Italiam ad Alpes vsque tuto eam deduceret. Ex litteræ effecerunt vt ab Italiæ atque etiam Germaniæ Principibus & Ciuitatum Magistratibus admodum honorifice exciperetur. Vbi in Prussiam tandem peruentum est labore & morbo valde exhausta curru vehi necesse habuit. Quidam vero ex eius familia somno correptus è curru sub equorum pedes decidit : porro succedentes mox rotæ adeo eius costas attriuerunt vt vix anhelitus ducere videretur. In currum autem subleuatus animum Catharinæ multo dolore affecit : itaque suo more dicebat angelicam salutationem & leuiter hominis quassatum latus contrectabat, qua ille medicina tam facili quam efficaci sibi restitutus est, vt qui præ doloris acerbitate spirare vix poterat, eodem diè lætus discurreret CHRISTVM collaudans & Sanctam Catharinam, cuius meritis esset salutem tam celeriter adeptus. Porro ab eo tempore quo ab Vrbe discessit corpore cepit debilitari & licet alios morbus remissiores reddere soleat in officio, ei tamen quantumuis quotidiana caperet incrementa, nihil de animi pietate & deuotione detraxit, nec medicorum voluit vti opera, quippe quæ toto pectore cuperet dissolui & esse cum CHRISTO. Deinde in Monasterium Vastenense reuerſa ab Octauis Apostolorum Petri & Pauli vsque ad Dominicę annunciationis solennitatem varijs continenter exercebatur corporis molestijs, sed quanto erat corpore infirmior, tanto in ea virtus robur, que animi augeſcebat. Accidit tum vt quidam ex familia monasterij ab alto ædificio præceps in ligna & lapides decideret fractisque Dexteris lateris ossibus, vix spiritum trahere videretur. Id vbi illa rescivit ad Monasterij ostium descendit oratione præmissa læsa membra tetigit, doloremque omnem ita repente depulit vt æger membris consolidatis statim ad laborem reuerſus fuerit magnificansque

L 4 Deum

Confirmatio-
nem Regula-
Ord. S. Salua-
toris impetrat.
Eleasarus
Card. S. Bri-
gitte additus.

Pontifex S.
Cath. abeun-
tem humani-
sime prosequi-
tur.

Per Italiam &
Germaniam
honorifice ex-
cipitur.

Lapsus ex
curru & le-
sum mirifice
sanat.

Pietatis officia
nec agra remi-
ſit.

Ex lapsu alli-
sum alium cu-
rat.

Deum qui talem potestatem dedit illius etiam temporis & gentis hominibus.

*Sacramentis se
minuit in mor-
bo.*

*Quotidie pec-
cata confiteri
solita.
S. Exhomolo-
gestis animarū
antidotum.*

*Quam sumere
non licuit S.
Eucharistiam
venerabatur.*

*Animam Deo
reddidit.*

*Stella super e-
ius corpus ap-
paruit, & cum
corpore ad se-
pulchrum de-
lato moueri
visa.*

*Corpore huma-
to euauit.*

*Luminaria in
aere feretrum
antegredi visa.*

*Antistitem &
Magnatum
totius Scandie
conuentu su-
nus deductum.*

*Regis filius fe-
retum subit.*

*Mortua Epi-
scopi Tordonis
manum suam
infirmam ami-
ce compressit.*

In dies morbo inualescente Beata Catharina Sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ ceu veras Spiritualis salutis apothecas frequen-
tabat, quamquam ab eo tempore quo cum matre peregrinationes suf-
ceperat, in more habuit quotidie de peccatis suis corde contrito confi-
teri, quod nonnumquam bis terue in die faciebat. Sciebat enim Con-
fessionem antidotum esse animarum, vitiorum expultricem, vir-
tutum instauratricem, oppugnatricem dæmonum, & quæ tum os
Tartari obstruat, tum paradisi portas referet. Eucharistiam tamen
in hac ægritudine præsertim extrema ob stomachi affectiones rarius ei
assumere licebat. Cum vero penitus ab ea sumptione prohiberetur
quibus poterat deuotionis signis sacrosanctum Christi corpus venera-
batur. Tandem defixis in cælum oculis cum iam linguam arefcentem
mouere nequiret spiritu nequaquam torpente, sed qui adhuc conatum
signis promeret Domino exitum commendabat, in qua etiam ora-
tione choro sororum plorabundo circumstante intaminatam sponso
cuius tota amore arserat animam tradidit. Vsq̃ue ad sepulturæ tempus
religiosis Domui in qua corpus eius exanime iacebat visa est stella per
dies & noctes imminere, quin etiam cum corpus ad monumentum
deferretur stella quoque pariter suo loco cernebatur moueri, obse-
quium videlicet supremum funeri præstitura. Denique inter Missarum
solemnia corpore in templum reposito eadem stella permansit pendu-
la supra feretrum donec corpore humato illa quoq; ex oculis omnium
cuanuit.

Nec deerant etiam qui sancte iurarent vidisse se luminaria mi-
re radiantia in aere quæ ipsum feretrum antecederent, dum ad Ec-
clesiam deportaretur. Ad eius obitum Vastensis plurimi conuenere
prælati Archiepiscopi & Abbates ex Regnis Suediæ, Daniæ, Nor-
uegiæ & Gothiæ. Aderat etiam Ericus filius Regis Suediæ cum
multis Principibus, Magnatibus & Baronibus, vt omittamus infe-
riorum ordinum Clericos & Laicos quorum fuit ingens copia. Sa-
cram sanctæ virginis sarcinam baiulabat ipsemet Ericus cum Regni
Principibus & Proceribus, sed turbis ad sacrum contingendum
corpus certatim irruentibus ægre potuit ad sepulchrum deferri.
Sepulturæ officium non sine lachrymis expleuit sanctæ memoriæ
Nicolaus Lincopensis, Antistes adstantibus illi Archiepiscopis, E-
piscopis, Abbatibus, & multa Cleri frequentia. Inter hos erat,
Tordo Episcopus Stregnecensis magna tum eruditione tum autho-
ritate præditus. Is pro singulari erga illum etiamnum in corpo-
rede.

re degentē familiaritate & deuotione cum laudibus preces admisceret manum eius apprehendit, & vt sui coram Deo memor esset pro veteri amicitia obsecrauit. Res inusitata dum id ageret sensit manum suam fortiter comprimi manu Sanctæ Catherinæ vt solet fieri inter illos qui mutuo sibi fidei exhibendę gratia manus porrigunt. Et quidem non parum apud Romanum Pontificem eiusque Cardinales & eos quos Curie officiales vocant iam olim laborauerat Catharina pro obtinenda illi suæ electionis confirmatione cum ea in causa Romam venisset. Obijt multa veneratione dignissima Catharina in Monasterio Vastenensi anno Christi 1381. XI. Calendas Aprilis pridie Annunciationis Dominicæ. Ad eius tumulum & sanctam memoriam multa pie petentibus præstabantur beneficia, largiente illo qui in sanctis suis & mirabilis & laudabilis est, cui est honor & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Tempus obitus.

Extat vita hac apud Surium 22. Martij & ad calcem lib. reuel. S. Brig. sed multo fustor. Relatum fuisse in sanctorum numerum ab Urbano VI. Pontifice Max. testatur Molanus in Vsuarum die 22. Martij & Fr. Angelus Rocca in Catalogo sanctorum Canonizatorum.

DECÆ